
Tridevanamananyatvapratipadanam

त्रिदेवानामान्यत्वप्रतिपादनम्

Document Information

Text title : Tridevanam Ananyatva Pratipadanam

File name : tridevAnAmAnanyatvapratipAdanaM.itx

Category : deities_misc, shiva, vishhnu

Location : doc_deities_misc

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : Kalikapurana Adhyaya 12 shloka 1-67

Latest update : January 15, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 16, 2023

sanskritdocuments.org

Tridevanamananyatvapratipadanam

त्रिदेवानामानन्यत्वप्रतिपादनम्

Oneness of the trinity Brahma-Vishnu-Mahesha

ऋषय ऋषुः -

अनन्यत्वं त्रिदेवानां यज्जगाद जनार्दनः ।

शम्भवे तद्रथं श्रोतुमिच्छामो द्विजसत्तम ॥ १ ॥

ऐकत्वं दर्शयामास कथं वा गरुडध्वजः ।

तत् समायक्ष्व विप्रेन्द्र परं कौतूहलं छि नः ॥ २ ॥

मार्कण्डेय उवाच -

शृणुष्वं मुनयो गुह्यं परमं प्रयतं परम् ।

त्रिदेवानामनन्यत्वं तथैवैकत्वदर्शनम् ॥ ३ ॥

उरेण पृष्ठे गोविन्दस्तं समाभाष्य सादरम् ।

एदमाह मुनिश्रेष्ठा अभिन्नप्रतिपादकम् ॥ ४ ॥

श्रीभगवानुवाच -

एदं तमोमयं सर्वमासीद्भुवनवर्जितम् ।

अप्रज्ञातमलक्ष्यञ्च प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥ ५ ॥

न दिवारात्रिभागोऽत्र नाकाशं न च काश्यपी ।

न ज्योतिर्न जलं वायुर्नान्यत् किञ्चन संस्थितम् ॥ ६ ॥

ऐकमासीत् परं ब्रह्म सूक्ष्मं नित्यमतीन्द्रियम् ।

अव्यक्तं ज्ञानरूपेण द्वैतहीनविशेषणम् ॥ ७ ॥

प्रकृतिः पुरुषश्चैव नित्यौ द्वौ सर्वसंछितौ ।

स्थितः कालोऽपि भूतेश जगत्कारणमेककम् ॥ ८ ॥

यदेकं परमं ब्रह्म तत्स्वरूपात् परं हर ।

रूपत्रयमिदं नित्यं तस्यैव जगतः पतेः ॥ ९ ॥

कालो नामापरं रूपमनाद्यं तत्तुकारणम् ।
 सर्वेषामेव भूतानामवच्छेदेन सङ्गतः ॥ १० ॥
 ततस्तत् स्वप्रकाशेन भास्वद्रूपं प्रकाशते ।
 पुरा सृष्ट्यर्थमतुलं क्षोभयन् प्रकृतिं स्वयम् ॥ ११ ॥
 सङ्क्षुब्धायानु प्रकृतौ मलत्तत्त्वमजायत ।
 मलत्तत्त्वात्ततः पश्चादलङ्कारस्त्रिधाभवत् ॥ १२ ॥
 अलङ्कारे तु सञ्जाते शब्दतन्मात्रतस्ततः ।
 आकाशमसृजद्विषणुरनन्तं मूर्तिवर्जितम् ॥ १३ ॥
 ततस्तु रसतन्मात्रादपः सृष्ट्वा मलेश्वरः ।
 निराधारः स्वयं दग्धे तास्तदा निजमायया ॥ १४ ॥
 ततस्त्रिगुणसाम्येन संस्थितां प्रकृतिं प्रभुः ।
 पुनः सङ्क्षोभयामास सृष्ट्यर्थं परमेश्वरः ॥ १५ ॥
 ततः सा प्रकृतिस्तासु बीजं त्रिगुणधाभवत् ।
 अप्सु संसर्जयामास जगद्बीजं निराकुलम् ॥ १६ ॥
 तद्विवृद्धं क्रमेणैव ढैममाण्डमभून्मलत् ।
 जग्राडापः समस्तास्ता गर्भं येव तदण्डकम् ॥ १७ ॥
 अप्सु स्थितासु ढैमाण्डगर्भे विषणुस्तदण्डकम् ।
 त्वयैव मायया दग्धे ब्रह्माण्डमतुलं पुनः ॥ १८ ॥
 वारिणा वह्निभिश्चैव वायुभिर्नभसा तथा ।
 बहिस्तदण्डकं छन्नं सर्वपार्श्वे समन्ततः ॥ १९ ॥
 सप्तसागरमानेन तथा नद्यादि मानतः ।
 ब्रह्माण्डाभ्यन्तरे तोयं तदन्यत्तु बहिर्गतम् ॥ २० ॥
 तदन्तः स्वयमेवासौ विषणुर्ब्रह्मस्वरूपधृक् ।
 दैवं वर्षमुषित्वैव प्रबिभेद तदण्डकम् ॥ २१ ॥
 तस्मात् समभवन्नेरुत्पन्नोऽस्मिन् मलेश्वर ।
 जरायुः पर्वता जाताः समुद्राः सप्त तज्जलात् ॥ २२ ॥
 तन्मध्ये गन्धतन्मात्रात् पृथिवी समजायत ।
 ईश्वरेण प्रकृत्या च योजिता त्रिगुणात्मिका ॥ २३ ॥

प्रागेव पर्वतादित्यः समुत्पन्ना वसुन्धरा ।
 ब्रह्माण्डमण्डसंयोगाद्दृढा भूता तु सा भृशम् ॥ २४ ॥
 तस्यामेव स्थितो ब्रह्मा सर्वलोकगुरुः स्वयम् ।
 यदा ब्रह्माण्डमध्यस्थो ब्रह्मा व्यक्तो न याभवत् ।
 तदैव रुपतन्मन्त्रात्तेजः सम्यगजायत ॥ २५ ॥
 वायुस्तु स्पर्शतन्मात्रात् प्रकृत्या विनियोजितात् ।
 बभूव सर्वभूतानां प्राणभूतः समन्ततः ॥ २६ ॥
 अद्भिस्तेजोभिरतुलैर्वायुभिर्नभसा तथा ।
 अन्तर्भ्रष्टितदण्डस्य व्याप्तमन्यतु गर्धगम् ॥ २७ ॥
 ततो ब्रह्मशरीरन्तु त्रिधा यके मधेश्वरः ।
 प्रधानेच्छावशाच्छम्भौ त्रिगुणत्रिगुणीकृतम् ॥ २८ ॥
 तदूर्ध्वभागः सञ्जातश्चतुर्वङ्गश्चतुर्भुजः ।
 पद्मकेशरगौराङ्गकायो ब्राह्मो मधेश्वरः ॥ २९ ॥
 तन्मध्यभागो नीलाङ्ग ऐकवङ्गश्चतुर्भुजः ।
 शङ्खचक्रगदापद्मपाणिः कायः स वैष्णवः ॥ ३० ॥
 अन्तर्भ्रष्टितदण्डोभागः पञ्चवङ्गश्चतुर्भुजः ।
 स्फुटिकाभ्रसमः शुक्लः सकायश्चन्द्रशेखर ॥ ३१ ॥
 एतस्ततो ब्राह्मकाये सृष्टिशक्तिं न्ययोजयत् ।
 स्वयमेवाभवत् सष्टा ब्रह्मरूपेण लोकभृत् ॥ ३२ ॥
 स्थितिशक्तिं निजो मायां प्रकृत्याभ्यां न्ययोजयत् ।
 मधेशो वैष्णवे काये ज्ञानशक्तिं निजो तथा ॥ ३३ ॥
 स्थितिकर्ताभवद्विष्णुरहमेव मधेश्वरः ।
 सर्वशक्तिनियोगेन सदा तद्रूपता मम ॥ ३४ ॥
 अन्तशक्तिं तथाकाये शाम्भवे च न्ययोजयत् ।
 अन्तशक्तिं तथाकाये शाम्भवे च न्ययोजयत् ॥ ३५ ॥
 अन्तकर्ताभवच्छम्भुः स श्वेव परमेश्वरः ।
 ततस्त्रिषु शरीरेषु स्वयमेव प्रकाशते ॥ ३६ ॥

ज्ञानरूपं परं ज्योतिरनादिर्भगवान् प्रभुः ।
सृष्टिस्थित्यन्तकरणादेक एव मधेश्वरः ॥ ३७ ॥

ब्रह्मा विष्णुः शिवश्चेति संज्ञामाप पृथक् पृथक् ।
अतस्तद्यच्च विधाता च तथाहमपि न पृथक् ।
एवं शरीरं रूपञ्च ज्ञानमस्माकमन्तरम् ॥ ३८ ॥

मार्कण्डेय उवाच -
अेतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य विष्णोरमिततेजसः ।
उर्ध्वोत्कृल्लभुषः प्रोच्ये पुनरेव जनार्दनम् ॥ ३९ ॥

धृष्टर उवाच -
अेक एव मधेशशेत् ज्योतीरूपो निरञ्जनः ।
का वा मायाथ कः कालः का वा प्रकृतिरुच्यते ॥ ४० ॥

के पुमांसस्ततोऽभिन्ना भिन्नाश्चेत् कथमेकता ।
तन्मे वदस्व गोविन्द तत्प्रभावं यथागतम् ॥ ४१ ॥

श्रीभगवानुवाच -
त्वमेव पश्यसि सदा ध्यानस्थः परमेश्वरम् ।
आत्मन्यात्मस्वरूपं मज्ज्योतीरूपं सदक्षरम् ॥ ४२ ॥

मायाञ्च प्रकृतिं कालं पुरुषञ्च स्वयं विभो ।
ज्ञाता त्वं ध्यानयोगेन यस्माद्दधानपरो भव ॥ ४३ ॥

मायया मोडितो यस्मादधुना त्वम्मदीयया ।
ततो विस्मृत्य परमं ज्योतिर्लिं वनितारतः ॥ ४४ ॥

अधुना कोपयुक्तस्त्वं विस्मृत्यात्मानमात्मनि ।
यां पश्यसि प्रकृत्यादिरूपाणि प्रथमाधिप ॥ ४५ ॥

मार्कण्डेय उवाच -
ततस्तत्र मडादेवः श्रुत्वा वाक्यं सुनिश्चितम् ।
मुनीनां पश्यतां योगयुक्तो ध्यानपरोऽभवत् ॥ ४६ ॥

आसाद्य बद्धपर्यङ्गं निर्निमीलितलोचनः ।
आत्मानञ्चिन्तयामास तदात्मनि मधेश्वरः ॥ ४७ ॥

परं चिन्तयतस्तस्य शरीरं विबभौ शुभम् ।

तेजोभिरुज्ज्वलं द्रष्टुं नशेकुर्मुनयस्तदा ॥ ४८ ॥

तत्क्षणात् ध्यानयुक्तश्च शम्भुः स विष्णुमायया ।

परित्यक्तोऽति विबभौ तपस्तेजोभिरुज्ज्वलः ॥ ४९ ॥

ये ये गणास्तदा तस्थुः सेवया शङ्करान्तिके ।

न तेऽपि वीक्षितुं शेकुः शङ्करं वा द्विवाकरम् ॥ ५० ॥

स्वयमेव तदा विष्णुः समाधिमनासो भृशम् ।

प्रविवेश शरीरान्तर्ज्योतीरुपेण धूर्जटेः ॥ ५१ ॥

प्रविश्य तस्य जठरे यथा सृष्टिक्रमः पुरा ।

तथैव दर्शयामास स्वयं नारायणोऽव्ययः ॥ ५२ ॥

न स्थूलं न च सूक्ष्मञ्च न विशेषणगोचरम् ।

नित्यानन्दं निरानन्दमेकं शुद्धमतीन्द्रियम् ॥ ५३ ॥

अदृश्यं सर्वद्रष्टारं निर्गुणं परमं पदम् ।

परमात्मानमानन्दं जगत्कारणकारणम् ॥ ५४ ॥

प्रथमं ददृशे शम्भुरात्मानं तत्स्वरूपिणम् ।

तत्र प्रविष्टमनसा बडिर्ज्ञानविवर्जितः ॥ ५५ ॥

तस्यैव रूपं प्रकृतिं सृष्टयर्थे भिन्नां गताम् ।

ददर्श तस्यैवाभ्यासे पृथग्भूताभिवैडिकाम् ॥ ५६ ॥

पुरुषांश्च ददर्शासौ यथैव वसतस्ततः ।

अग्नेरिव कणात् स्थूलादजस्रं द्विजसत्तमाः ॥ ५७ ॥

तदेव कालरूपेण भासते य मुहुर्मुहुः ।

सृष्टिस्थित्यन्तयोगानामवच्छेदेन कारणम् ॥ ५८ ॥

प्रकृतिः पुरुषश्चैव कालोऽपि य मुहुर्मुहुः ।

अभिन्नान् भासमानांश्च सर्गार्थे भिन्नां गताम् ॥ ५९ ॥

पृथग्भूतानभिन्नांश्च ददृशे चन्द्रशेफरः ।

ऐकमेवाद्भयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ६० ॥

सप्रधानस्वरूपेण कालरूपेण भासते ।

तथापुरुषरूपेण संसारार्थं प्रवर्तते ॥ ६१ ॥

भोगार्थं प्राणिनां शश्वच्छरीरे य प्रवर्तते ।
सैव माया या प्रकृति सा मोडयति शङ्करम् ॥ ६२ ॥
उरिं तथा विरिञ्चिञ्च तथैवान्यजनुर्भवान् ।
मायाभ्या प्रकृतिर्जाता जन्तुं सन्मोडयत्यपि ॥ ६३ ॥
सा स्त्रीरूपेण य सदा लक्ष्मीभूता उरेः प्रिया ।
सा सावित्री रतिः सन्ध्या सा सती सैव वीरिणी ॥ ६४ ॥
बुद्धिरूपा स्वयं देवी यङ्गिडकेति य गीयते ।
एति स्वयं ददृशांशु ध्यानमार्गगतो उरः ॥ ६५ ॥
मडदादि प्रभेदेन तथा सृष्टिक्रमं स्वयम् ॥ ६६ ॥
दर्शयित्वा उरिः कालं प्रकृतिं पुरुषांस्तथा ।
तथान्यद्दर्शयामास तच्छरीरे द्विजोत्तमाः ॥ ६७ ॥
एति श्रीकालिकापुराणे त्रिदेवानामानन्यत्वप्रतिपादेन द्वादशोऽध्यायः ।

Proofread by PSA Easwaran

——
Tridevanamananyatvapratipadanam
pdf was typeset on September 16, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

